

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Hanna Bartkowiak

2 Protokolant: stażysta Natalia Komorniczak

3przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Stare Miasto w Poznaniu Jana Małeckiego

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2019 r.

sprawy **R. O.**

oskarżonego z art. 300 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 15 lipca 2019 r., sygn. akt VIII K 619/16

1. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że w opisie czynu przypisanego przyjmuje, że obejmował on okres od dnia 18 sierpnia 2015 r. do dnia 23 czerwca 2016 r. oraz, że czyn oskarżonego polegał na ukrywaniu wózka widłowego (...).
2. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 zł i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 200 zł.

Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 927/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 15 lipca 2019 r., sygn. akt VIII K 619/16

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obraza prawa procesowego – art. 7 kpk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Okręgowy nie zgodził się z obrońcą aby przy wydawaniu zaskarżonego wyroku doszło do naruszenia reguł procesowych w zakresie oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. Choć faktycznie ze strony Sądu Rejonowego można by oczekiwać większej rzetelności i szczegółowości w uzasadnianiu powodów tak przedstawionej oceny materiału dowodowego, to ostatecznie stanowisko Sądu co do wartościowania dowodów okazało się trafne. Sąd I instancji w wystarczającym stopniu uwzględnił zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pomimo pewnych niedociągnięć uzasadnienia wyroku w części dotyczącej oceny dowodów Sąd Okręgowy uznał, że Sąd I instancji poddał ocenie wszystkie zgromadzone dowody, wyraźnie wskazał, którym dowodom bądź</p>		

ich częściom przyznał przymiot wiarygodności a którym cechy tej odmówił. Przeprowadzona w opisany wyżej sposób weryfikacja dowodów była zgodna z art. 7 kpk i pozwalała na kontrolę instancyjną tej części zaskarżonego orzeczenia. Niezbędne jest jeszcze podkreślenie, że skarżący negując słuszność dokonanej weryfikacji materiału dowodowego nie wykazał żadnych konkretnych uchybień po stronie Sądu I instancji z zakresu zasad wiedzy, logicznego rozumowania czy doświadczenia życiowego. obrońca oskarżonego przedstawił jedynie swoją subiektywną ocenę wybranych w apelacji dowodów, która nie zdołała skutecznie podważyć zasadności ocen dokonanych przez Sąd I instancji.

Odnosząc się do zarzutów pod pkt 1 lit a,b z apelacji, Sąd Okręgowy za bezzasadne uznał zastrzeżenia skarżącego co do wartości dowodowej protokołu zajęcia ruchomości z dnia 10 marca 2014 r. Dokument ten został sporządzony przez uprawniony do tego organ – Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kościanie R. Ś., a zawarte w nim dane oraz okoliczności spisania potwierdził jako świadek sam ten Komornik Sądowy. Rzeczywiście w przytoczonym dokumencie wskazano, że R. O., ustanowiony dozorcą zajętej ruchomości zamieszkuje w T. przy ul. (...). Jednakże zapisy omawianego protokołu należało oceniać w ścisłym powiązaniu z treścią zasługujących na pełną wiarygodność zeznań R. Ś. – autora dokumentu. Bowiem komornik, jako osoba uprawniona do wystawienia takiego dokumentu, ma najpełniejszą wiedzę o znaczeniu poszczególnych jego elementów.

Znamiennym więc jest, że świadek R. Ś. podał, że w rubryce „miejsce zamieszkania dozorca” wpisuje zawsze miejsce wykonywania dozoru, czyli faktyczne miejsce, w którym znajduje się rzecz ruchoma oddana pod dozór. Komornik dodał, że w trakcie rozmowy telefonicznej poprzedzającej sporządzenie protokołu zajęcia ruchomości oskarżony podał, że wózek widłowy o danych przesłanych pocztą internetową znajduje się we władaniu reprezentowanej przez niego spółki i zalecił komornikowi wpisanie jako miejsce wykonywania dozoru adresu siedziby spółki (...) Sp. z o.o. Podkreślić należy, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do podważania wiarygodności wskazań świadka R. Ś.. Sporządzając protokół zajęcia ruchomości działał on jako komornik wybrany do tej czynności przez wierzyciela i wykonywał wszelkie czynności z właściwą dbałością i starannością w celu jak najlepszego zabezpieczenia interesów spółki (...) Sp. z o.o. Wszystkie wskazania R. Ś. znajdują potwierdzenie w przedłożonych do aktach dokumentach, a ponadto brak jest jakichkolwiek dowodów przeciwnych jego oświadczeniom poza wyjaśnieniami oskarżonego R. O., którym w znaczącej części Sąd Rejonowy trafnie nie przyznał przymiotu wiarygodności. obrońca zmierzając do wykazania celowości działania komornika w nieprawidłowym wskazaniu miejsca przechowywania wózka widłowego zapomina, że R. Ś. jako funkcjonariusz publiczny nie tylko nie miał żadnego interesu w nieprawidłowym oznaczeniu miejsca wykonywania dozoru, ale wręcz przeciwnie, działając w taki sposób mógłby narazić się na odpowiedzialność dyscyplinarną za nieprawidłowe prowadzenie

postępowania egzekucyjnego zainicjowanego wnioskiem spółki (...) Sp. z o.o. Zaznaczenia wymaga jeszcze fakt, że przedłożone do akt sprawy: faktura VAT nr (...) wraz ze zleceniem transportowym wystawionym przez (...) SP. z o.o. świadczące o tym, iż od dnia 20 maja 2013 r. wózek widłowy znajdował się w magazynie wynajmowanym przez wymienioną spółkę zlokalizowanym w T. przy ul. (...), nie przeczą wcale prawdziwości wskazań świadka R. Ś.. Podnosząc w ten sposób obrońca pomija okoliczność, że oskarżonemu znane było faktyczne miejsce przechowywania wózka widłowego, a nie przekazał prawdziwych informacji w tej kwestii komornikowi dokonującemu zajęcia ruchomości. Warto również dodać, że oskarżony otrzymał zarówno pocztą, jak i za pośrednictwem adresu e-mail protokół zajęcia ruchomości wraz z pouczeniami o prawach oraz obowiązkach dozorca i miał możliwość zapoznania się z treścią tych dokumentów. W sytuacji kiedy nie zgadzał się on z któryms z zapisów tego dokumentu miał prawo wnieść skargę na czynność komornika, czego nie uczynił. Działając w ten sposób R. O. milcząco w całości zaakceptował protokół zajęcia wózka widłowego przyznając, że wszelkie zawarte w nim informacje są zgodne z prawdą. Reasumując powyższe rozważania, Sąd Okręgowy poparł wnioskowanie Sądu Rejonowego, iż brak było jakichkolwiek podstaw do odmówienia wiarygodności zeznaniom R. Ś., czy uznania za nieprzydatne dla czynienia ustaleń faktycznych okoliczności wynikających z protokołu zajęcia ruchomości datowanego na 10 marca 2014 r.

Odpowiadając na zarzut obrońcy z pkt 1 lit. d apelacji, Sąd odwoławczy podkreśla, że żaden przepis Kodeksu postępowania karnego nie zakazywał Sądowi Rejonowemu dokonania łącznej oceny kilku przeprowadzonych dowodów. Nie ma bowiem ustawowo wprowadzonego obowiązku dokonywania odrębnej oceny każdego jednego dowodu. Zaznaczyć należy, że zeznania świadków J. K., A. K. (1), A. K. (2) oraz A. G. były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zarówno osobowym, jak i dokumentarnym. Ponadto zeznania wymienionych osób były spójne wewnętrznie. Świadkowie ci podawali znane im okoliczności dotyczące wózka widłowego, np. z tytułu wykonywania obowiązków służbowych na rzecz (...) Sp. z o.o. bądź (...) Sp. z o.o., w związku z realizowaniem ustnej umowy przechowania wózka widłowego czy też treści zasłyszanej rozmowy oskarżonego z komornikiem, po przesłuchaniu R. O. na komisariacie Policji. Zeznania wymienionych osób były również zgodne z tą częścią wyjaśnień oskarżonego, której przypisana została cecha wiarygodności. Tak więc nie zaistniały żadne okoliczności warunkujące konieczność odmówienia wiary zeznaniom któregośkolwiek z tych świadków.

Co do zarzutu z pkt 1 lit. c apelacji: Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia nie dostarczyła podstaw do ingerowania w ocenę dowodów z zeznań świadków R. Ś. i P. K.. Osoby te składały oświadczenia ściśle związane z wykonywanymi przez nich obowiązkami w charakterze komornika oraz asesora

komorniczego. Ich wskazania były w pełni zgodne z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy oraz zeznaniami pozostałych świadków, a także z tą częścią wyjaśnień oskarżonego, której słusznie przyznany został przymiot wiarygodności. Nie można zapominać, że zarówno R. Ś., jak i P. K. wykonując swoje obowiązki działali jako funkcjonariusze publiczni. Nie mieli oni żadnych powodów by składać fałszywe zeznania dotyczące przebiegu postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko spółce (...) Sp. z o.o. narażając się w ten sposób zarówno na odpowiedzialność karną, jak i dyscyplinarną, która mogłaby ostatecznie doprowadzić do wydalenia ich z Izby Komorniczej. Istotnym jest także, że zeznania R. Ś. i P. K. były zgodne ze sobą wzajemnie i nie zawierały żadnych wewnętrznych sprzeczności, czego nie można było już powiedzieć o znaczącej części wyjaśnień R. O.. obrońca oskarżonego dążąc do podważenia słuszności zeznań tych osób kładł nacisk na szereg nieprawidłowości jakich mieliby się oni dopuścić w czynnościach prowadzonych w toku postępowania egzekucyjnego o sygn. Km 379/14. Apelujący nie uwzględnił jednak, że każdorazowo komornik i asesor, zgodnie z obowiązującymi ich przepisami, informowali zarówno dłużnika jak i wierzyciela o podejmowanych czynnościach przesyłając odpowiednie pisma na znane adresy obu tych podmiotów. W przypadku każdej pojedynczej czynności oskarżony, jako prezes zarządu spółki (...) Sp. z o.o. dysponował prawem zaskarżenia zasadności przeprowadzanych czynności

egzekucyjnych, z czego nie skorzystał. Dopiero w tym postępowaniu karnym, po upływie znacznego czasu od czynności komornika i asesora komorniczego, zdecydowano się kwestionować prawidłowość większości czynności komorniczych. Zabiegi apelującego nie przyniosły jednak oczekiwanego rezultatu albowiem Sąd Okręgowy, podobnie jak Sąd Rejonowy, nie dostrzegł żadnych ku temu podstaw prawnych i faktycznych, zaznaczając przy tym, że niniejsze postępowanie karne służyło weryfikacji poprawności tylko tych spośród czynności komorniczych, które mogły rzutować na kwestie odpowiedzialności karnej oskarżonego. obrońca oskarżonego natomiast wyraźnie dążył do przerwania na prowadzących postępowanie egzekucyjne odpowiedzialności za zaistniały stan rzeczy, tj. niemożność zaspokojenia roszczeń spółki (...) Sp. z o.o. przysługujących jej od spółki (...) Sp. z o.o. Sąd II instancji wyraża przekonanie, iż to wyłącznie zachowania R. O. doprowadziły do takiej sytuacji, krytycznie oceniając zachowania podsądnego w tym zakresie. Po pierwsze bowiem, w trakcie negocjacji ugodowych podał on spółce (...) Sp. z o.o. nieprawidłowe dane wózka widłowego znacznie zawyżając jego wartość, co wpłynęło na wyrażenie przez wierzyciela zgody na zawarcie ugody, do czego nie doszłoby w sytuacji podania przez oskarżonego rzeczywistej wartości ruchomości mającej stanowić przedmiot zajęcia. Po drugie, powielił on błędne oznaczenie wózka widłowego w korespondencji mailowej kierowanej do komornika, co miało istotne znaczenie dla określenia wartości zajmowanego wózka. Po trzecie, oskarżony podał

komornikowi nieprawdziwe miejsce przechowania wózka i po czwarte, zaniechał jakiegokolwiek kontaktu z komornikiem po podjęciu zawieszonoego postępowania egzekucyjnego w celu podania faktycznego miejsca przechowywania ruchomości zajętej przez komornika, a także nie poinformował on organu egzekucyjnego o zmianie siedziby spółki (do czego był prawnie zobowiązany). Nie znajdujące uzasadnienia prawnego było zaś wyrażone w apelacji oczekiwanie, że to komornik powinien skontaktować się z oskarżonym skoro posiadał jego numer telefonu oraz adres e-mail. Przepisy regulujące postępowanie egzekucyjne nie przewidują takiego sposobu kontaktowania się komornika z dłużnikiem i informowania o stanie prowadzonego postępowania egzekucyjnego w sposób inny aniżeli pismem przesłanym za pośrednictwem poczty. Wobec tego w sytuacji kiedy R. O. zaniechał poinformowania komornika o zmianie adresu do korespondencji spółki (...) Sp. z o.o. to niejako zgodził się na to, że wszelkie pisma kierowane przez komornika nie trafią w jego ręce i nie będzie miał wiedzy o kolejnych czynnościach podejmowanych w toku postępowania egzekucyjnego.

Sąd odwoławczy zaaprobował również ocenę wartości wyjaśnień oskarżonego R. O. w sposób przyjęty przez Sąd Rejonowy. Podsądny twierdził, że informował asesora o przechowaniu wózka widłowego na ul. (...) w T., jednak nie był w stanie przedstawić żadnych dokumentów potwierdzających tę okoliczność. Znamiennym jest, że P. K. został zatrudniony w kancelarii R. Ś. dopiero w czerwcu 2015

r., a wcześniej nie pracował tam żaden asesor. Tak więc zapewnienia oskarżonego jakoby w 2014 r. informował urząd komornika o rzeczywistym miejscu przechowywania ruchomości są całkowicie niewiarygodne. Niewątpliwym jest także, że korespondując z komornikiem podał on nieprawdziwe dane co do wózka mające stanowić składnik majątku reprezentowanej przez niego spółki. Okoliczność ta wynika wprost z analizy wiadomości e-mail R. O. wysłanej do R. Ś. oraz dokumentacji sporządzonej przez asesora P. K. w miejscu odnalezienia ruchomości, a także następczej wyceny wózka. Tłumaczenia oskarżonego jakoby przypadkowo (z uwagi na swoją niewiedzę) podał błędne oznaczenie wózka widłowego pozostają zupełnie niewiarygodne w świetle przedłożonej przez niego do akt sprawy faktury dokumentującej zakup omawianej ruchomości (k. 625). Skoro bowiem posiadał on dokument, z którego jednoznacznie wynika zarówno nazwa wózka widłowego, jak i wartość nabycia (1900 euro) nic nie stało na przeszkodzie by R. O. podał komornikowi te dane i wskazał faktyczne miejsce przechowywania ruchomości. Symptomatyczne jest przy tym to, że oskarżony poinformował komornika o miejscu przechowywania wózka widłowego dopiero w dniu 24 czerwca 2016 r., zatem po przedstawieniu mu zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 kk. Sąd Okręgowy za Sądem I instancji stwierdził zatem, że wyjaśnienia podsądnego dotyczące kluczowych elementów sprawy, w tym świadome podanie nieprawdziwych danych wózka widłowego i miejsca jego przechowywania, umyślne ukrywanie zajętego mienia w

<p>celu udaremnienia zaspokojenia wierzyciela, były niewiarygodne i stanowiły realizację obranej przez niego linii obrony.</p> <p>Mając to wszystko na uwadze przeprowadzona kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia nie doprowadziła do stwierdzenia błędów w zakresie przeprowadzonej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Natomiast dostrzeżony brak odpowiedniego uargumentowania tak ukształtowanej weryfikacji dowodów został uzupełniony przez Sąd odwoławczy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosków z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.2.</p>	<p>Obraza prawa procesowego – art. 424 § 1 kpk.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Zarzut nie został uznany za zasadny gdyż obrona podnosiła jednostronność i niepełność pisemnego uzasadnienia wyroku przez Sąd I instancji, a w konsekwencji niemożność dokonania prawidłowej kontroli instancyjnej orzeczenia. Jak już Sąd Okręgowy wskazał przy omawianiu zarzutu naruszenia art. 7 kpk, pisemne opracowanie do zaskarżonego wyroku dalekie jest od doskonałości, jednak zawierało wszystkie niezbędne elementy wskazane w art. 424 kpk i korelowało z treścią rozstrzygnięcia. Co więcej, zgodnie z obecnie obowiązującą procedurą - art. 455a kpk, nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 kpk. Nawet więc w sytuacji kiedy rzeczywiście sporządzone przez Sąd Rejonowy uzasadnienie nie odpowiadałoby wymogom przewidzianym w art. 424 kpk nie stanowiłoby to podstawy do ingerencji w zaskarżone orzeczenie. W takim wypadku, o ile pozwala zebrany materiał dowodowy, to Sąd odwoławczy jest zobowiązany do odpowiedniego uzupełnienia luk uzasadnienia Sądu I instancji aby było ono zgodne z wymogami określonymi przytoczonym przepisem. Sąd odwoławczy dopełnił zatem uzasadnienie Sądu Rejonowego uszczegóławiając podanie powodów weryfikacji materiału dowodowego. Natomiast kontrola instancyjna nie zatrzymała się wyłącznie na analizie uzasadnienia wyroku, ale polegała na analizie czynności procesowych dokonywanych przez Sąd Rejonowy i treści przeprowadzonych dowodów w kontekście stawianych orzeczeniu zarzutów, która to kontrola wypadła korzystnie dla organu

<p>orzekającego w I instancji. Wniesiony środek odwoławczy sprowadzał się w głównej mierze do krytyki sporządzonego uzasadnienia wyroku, nie wykazując już jednak uchybień w rozstrzygnięciu sądu i tego, aby ustalenia sądu nie zostały oparte na wszystkich okolicznościach przemawiających na korzyść i niekorzyść oskarżonego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 czerwca 2018 r., II AKa 141/15, LEX nr 2545204).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność zarzutu, w tym w szczególności niewykazanie aby pewne mankamenty pisemnego uzasadnienia wyroku rzutowały na możliwość przeprowadzenia kontroli instancyjnej oraz w dalszej konsekwencji na treść zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.3.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania – art. 92 kpk oraz art. 410 kpk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Wbrew stanowisku obrońcy podstawą wydanego w sprawie orzeczenia był całokształt okoliczności ujawnionych w toku postępowania, mających znaczenie przy wyrokowaniu. Sąd Okręgowy nie stwierdził by, jak sugerował apelujący, Sąd Rejonowy czyniąc ustalenia faktyczne opierał się na domniemaniach. Sąd I instancji każdorazowo bazował na treści przeprowadzonych dowodów poddanych trafnej ocenie pod kątem ich wiarygodności.</p> <p>W ramach omawianego zarzutu obrońca podnosił, że Sąd Rejonowy nie odniósł się do postaci zamiaru z jakim miał działać oskarżony i nie wskazał jakie dowody o tym świadczą. Rzeczywiście Sąd I instancji nie wskazał w żadnym miejscu uzasadnienia wprost zamiaru z jakim miał działać podsądny, niemniej jednak całościowa analiza rozważań Sądu niższej instancji w połączeniu z okolicznościami wynikającymi z uznanych za wiarygodne dowodów prowadzi do jednoznacznego wniosku, że R. O. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Oskarżony w czasie korespondowania i prowadzenia rozmów z komornikiem, doskonale znając faktyczne miejsce przechowywania wózka widłowego celowo podał błędny adres (siedzibę spółki (...) Sp. z o.o.) wprowadzając w ten sposób komornika w błąd i udaremniając wykonanie orzeczenia sądu.</p>	

Wniosek		
Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nie miał racji bytu wniosek obrońcy o zmianę zaskarżonego wyroku z powodu powyżej zarzucanych przyczyn procesowych, gdyż apelujący nie zdołał podważyć tego, że Sąd Rejonowy oparł wyrok skazujący o całokształt przeprowadzonych i obiektywnie ocenionych materiałów dowodowych oraz tego, że wszystkie poczynione ustalenia faktyczne opierały się na zebranych dowodach, a nie na faktach bez oparcia dowodowego czy domniemaniach.		
Lp.	Zarzut	
3.4.	Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że R. O. począwszy od 18 sierpnia 2015 r. usunął i ukrył składnik majątku spółki w postaci wózka widłowego (...), którego dozorcą został ustanowiony po dniu 10 marca 2014 r., czym udaremnił wykonanie orzeczenia sądu, to jest nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. akt IX Gnc 162313, gdy w istocie przedmiotowy wózek widłowy już od 20 maja 2013 r. znajdował się nieprzerwanie w magazynie wynajmowanym przez spółkę (...) Sp. z o.o. w T. przy ul. (...), gdzie przetransportowali go	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	pracownicy Przedsiębiorstwa (...) w T..
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Zgromadzone w sprawie wiarygodne dowody w postaci zeznań R. Ś., korespondencji e-mailowej oskarżonego z komornikiem, faktury VAT nr (...) wraz ze zleceniem transportowym wystawionym przez (...) Sp. z o.o., zeznań P. K. oraz sporządzonej przez niego dokumentacji po bezskutecznym I terminie licytacji ruchomości świadczyły jednoznacznie o tym, że oskarżony R. O. ukrył składnik majątku spółki w postaci wózka widłowego (...). Taką właśnie czynność sprawczą należało przypisać oskarżonemu. Posađny podał bowiem komornikowi błędny adres miejsca przechowywania ruchomości (siedziby spółki, w której wózek widłowy nigdy się nie znajdował) przez co uniemożliwił przeprowadzenie licytacji zajętej ruchomości. Asesor komorniczy ustalił, iż w miejscu wykonywania dozoru nie ma zajętego wózka widłowego, a spółka (...) Sp. z o.o. nie ma tam swojej siedziby od około roku czasu. Poza tym, oskarżony R. O. nie podnosił żadnych zastrzeżeń co do treści sporządzonych przez komornika dokumentów, pomimo że jak twierdzi w niniejszym postępowaniu, zawierały one dane niezgodne ze stanem rzeczywistym. Ponadto oskarżony nie informował komornika o zmianie adresu dla korespondencji reprezentowanej przez niego spółki co uniemożliwiło skuteczne doręczanie pism w toku postępowania egzekucyjnego. Zebrany materiał dowodowy, wbrew stanowisku apelującego pozwalał na	

ustalenie, że choć oskarżony w marcu 2014 r. doskonale wiedział, że wózek widłowy (...) znajduje się w T. na ul. (...) to podał komornikowi, że dozór nad zajęłą ruchomością będzie wykonywany w siedzibie spółki (...) Sp. z o.o., a więc w T. na ul. (...). Takie zachowanie podsądnego w połączeniu z późniejszym zaniechaniem kontaktowania się z komornikiem i nieodbieraniem pism kierowanych w spółki niewątpliwie wyczerpywało znamię „ukrywania” jedyne go istotnego składnika majątku spółki (...) Sp. z o.o. Wobec błędnego określenia w zaskarżonym wyroku czynności sprawczej jako usunięcie wózka widłowego (...) niezbędne okazało się zmodyfikowanie opisu czynu przypisanego R. O. w zakresie właściwego określenia czynności sprawczej.

Analiza dokumentów w postaci faktury VAT nr (...) wraz ze zleceniem transportowym wystawionym przez (...) Sp. z o.o. w powiązaniu z zeznaniami A. K. (2) oraz wiarygodną częścią wyjaśnień oskarżonego skutkowa ła uznaniem omawianego zarzutu za częściowo zasadny. Wymienione dowody jednoznacznie świadczy ły bowiem o tym, że wózek widłowy (...) od dnia 20 maja 2013 r. znajdował się w magazynie zlokalizowanym w T. przy ul. (...). Tak więc jeszcze przed dokonaniem przez komornika R. Ś. zajęcia wspomnianej ruchomości znajdował się on pod podanym adresem. W takiej sytuacji jednoczesne przypisanie oskarżonemu czynności sprawczej polegającej na usunięciu składnika mienia spółki (...) Sp. z o.o. było bezzasadne a brak było dowodów wskazujących na to, że w czasie trwającego postępowania egzekucyjnego R. O. zmieniał

miejsca przechowywania wózka widłowego. Stwierdzona okoliczność powodowała konieczność zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez ograniczenie czynności sprawczej R. O. do „ukrywania” zajętej ruchomości. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy również dostrzegł wymienioną wyżej okoliczność (strona 10 uzasadnienia wyroku), jednak nie dał temu żadnego wyrazu w treści wydanego orzeczenia.

Dokonując oceny zasadności omawianego tu zarzutu Sąd odwoławczy zauważył też, że zgromadzone w sprawie dowody dawały podstawy do poczynienia ścisłych ustaleń co do czasookresu przestępczego działania R. O. albowiem ukrywanie składnika majątku spółki (...) Sp. z o.o. miało miejsce od dnia 18 sierpnia 2015 r., kiedy przypadał I termin licytacji ruchomości wyznaczony przez komornika do dnia 23 czerwca 2016 r., kiedy to oskarżony skontaktował się z asesorem komorniczym P. K. i podał rzeczywisty adres przechowywania wózka widłowego. Dostrzeżona okoliczność wymagała ingerencji w zaskarżone orzeczenie w zakresie opisu czynu przypisanego R. O..

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność zarzutu co do istoty, tj. braku sprawstwa. Ta część rozstrzyganego zarzutu, która została zaaprobowana przez Sąd Okręgowy nie mogła doprowadzić do uwzględnienia przedstawionego przez obrońcę wniosku o uniewinnienie R. O. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Uchybienie w zakresie opisu czynu przypisanego oskarżonemu i wyeliminowanie jednej z alternatywnych czynności sprawczych, w postaci „usunięcia” zajętej ruchomości nie prowadziło do zdekompletowania znamion występkę z art. 300 § 2 kk zasadnie oskarżonemu przypisanego.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3-5.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że R. O. w rozmowie telefonicznej przekazał komornikowi R. Ś. informację, że przedmiotowy wózek widłowy znajduje się w siedzibie spółki w T., ul. (...).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Tak przyjęta okoliczność wynikała wprost z wiarygodnych zeznań świadka R. Ś. i dodatkowo miała swoje odzwierciedlenie w treści protokołu zajęcia ruchomości, gdzie jako miejsce wykonywania dozoru (co oznacza jednocześnie miejsce przechowywania przedmiotu dozoru) wskazano siedzibę spółki (...) Sp. z o.o., a więc ul. (...) w T.. Znamiennym jest, że w toku niniejszego postępowania oskarżony nie był w stanie przedstawić żadnych</p>		

dokumentów potwierdzających jego wyjaśnienia jakoby poinformował komornika o tym, że wózek widłowy znajduje się w T. przy ul. (...).		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na jednostronną ocenę, a przez to niezasadność zarzutu.		
Lp.	Zarzut	
3.6.	Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że gdyby nie przesłuchanie R. O. w dniu 6 czerwca 2016r. komornik prawdopodobnie nigdy nie dowiedziałby się o faktycznym miejscu przechowywania przedmiotowego wózka widłowego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Okręgowy nie dostrzegł żadnych powodów by podważyć takie stanowisko Sądu Rejonowego. Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy komorniczej o sygn. Km 379/14 oraz zeznań świadków R. Ś. i P. K., oskarżony od marca 2014 r. nie kontaktował się w żaden sposób z		

kancelarią komorniczą. Dodatkowo, nie powiadomił komornika o zmianie adresu korespondencyjnego spółki (...) Sp. z o.o. Podsądny nie czynił żadnych starań aby uzyskać wiedzę o aktualnym stanie prowadzonego przeciwko reprezentowanej przez niego spółce postępowania egzekucyjnego. Z uwagi na ignorancję R. O. oraz wcześniejsze podanie przez niego do protokołu zajęcia ruchomości nieprawidłowego adresu przechowywania wózka widłowego, komornik R. Ś. nie wiedział gdzie faktycznie zajęta ruchomość się znajduje i nie mógł przeprowadzić skutecznej licytacji. Nie ulega żadnej wątpliwości, że dopiero zainicjowane przez komornika postępowanie karne, w toku którego został przesłuchany jako podejrzany R. O., doprowadziło do ustalenia faktycznego miejsca przechowywania wózka widłowego (...), który rzeczywiście wchodził w skład majątku spółki dłużnika. Podkreślić w tym miejscu trzeba po raz kolejny, że komornik nie miał żadnego obowiązku by kontaktować się z oskarżonym telefonicznie lub mailowo. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego przewidują jedynie doręczenia pism za pośrednictwem operatora pocztowego i tylko w taki sposób komornik może informować strony postępowania egzekucyjnego o kolejnych podejmowanych czynnościach, a także jedynie za pośrednictwem pism może żądać odpowiednich informacji od dłużnika, czy wierzyciela. Tak więc zaniechanie przez komornika kontaktu telefonicznego czy mailowego z R. O. nie stanowiło żadnego naruszenia obowiązujących komornika przepisów.

Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność zarzutu.		
Lp.	Zarzut	
3.7.	Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że R. O. przekazał komornikowi R. Ś. drogą mailową zarówno zdjęcia wózka widłowego oraz jego wycenę, a także jednocześnie przyjęcie, iż wartość wózka R. O. przekazał komornikowi drogą telefoniczną, co stoi w jaskrawej wewnętrznej sprzeczności, co należało zastąpić ustaleniem, że komornik sam przyjął wartość wózka widłowego na podstawie danych znalezionych w internecie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Rację miał skarżący podnosząc, że Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że oskarżony przesłał komornikowi drogą e-mailową dokumenty zawierające zarówno zdjęcia wózka jak i jego wycenę. Zgromadzone w sprawie dowody nie potwierdzały przyjęcia takiej okoliczności. Z wydruku wiadomości e-mail oskarżonego przesłanej do		

kancelarii komorniczej R. Ś. wynika, że podał on dane wózka widłowego mającego się znajdować we władaniu reprezentowanej przez niego spółki (oświadczenie k. 246) i wysłał zdjęcia tego wózka ale nie było tam wskazanej wyceny wspomnianej ruchomości. Znamionym jest, że z zeznań świadka R. Ś. wynika, że w wartość wózka widłowego została mu przez podsądnego podana telefonicznie i nie zostały na tę okoliczność przedłożone przez niego żadne dokumenty. Komornik przyjął podaną przez R. O. wartość w protokole zajęcia ruchomości po zweryfikowaniu jej w internecie (średnia wartość wózka widłowego). Co jednak bardzo istotne i wymaga podkreślenia, komornik bazował na danych wózka przekazanych przez oskarżonego mailowo, czyli wózka widłowego marki J. (...), który nigdy nie należał do spółki (...). Sąd Okręgowy przyznaje, że R. O. negocjował aby podawał komornikowi konkretną wartość przedstawionego do zajęcia wózka widłowego (niezależnie od tego czy mailowo czy telefonicznie), niemniej jednak dokonana sądowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego skutkowałą odmówieniem wiarygodności tej części jego wyjaśnień. Wobec powyższej analizy podniesionego zarzutu należało ostatecznie uznać za dowodowo wykazane, że wartość ruchomości została komornikowi przez dłużnika podana w trakcie rozmowy telefonicznej i nie wynikała z żadnych dokumentów. Jednakowoż stwierdzony błąd w ustaleniach faktycznych nie rzutował na treść zaskarżonego orzeczenia oraz, co istotne z punktu widzenia ocenianego zarzutu odwoławczego, omawiana nieścisłość w stanie faktycznym nie dawała wcale podstaw do przyjęcia

jak uważałby obrońca, że komornik sam, bez ustalania z oskarżonym przyjął wartość wózka widłowego na podstawie danych znalezionych w internecie. Wiarygodne w tym względzie były bowiem zeznania komornika R. Ś., że punktem wyjścia do weryfikacji wartości przedmiotu zajęcia były informacje od dłużnika, w sytuacji gdy owo zajęcie było elementem ugody z wierzycielem i w takim przypadku nie było konieczności dokonywania kontroli na miejscu przechowywania rzeczy. Porównywanie numeracji z przesłanych komornikowi zdjęć wózka widłowego było wobec tych wszystkich okoliczności niewymagane, a wręcz wątpliwe do wykonania z racji słabej jakości fotografii. Natomiast oskarżony z pełnym rozeznanieniem i świadomością podał parametry wózka widłowego marki J. (...) nie będącego jego własnością zamiast wózka (...). Co ciekawe, wartość tego typu wózków jak podany przez oskarżonego, była znacznie wyższa. Godna wspomnienia jest jeszcze ta celowo pomijana przez apelującego okoliczność, że oskarżony, mimo iż jak wyjaśniał (k. 253) swój wózek widłowy zakupił ponad 3 lata wstecz za niecałe 8000 zł, nie oponował gdy komornik wartość tego urządzenia określił na 25 000 zł.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Wniosek niezasadny z uwagi na brak wpływu nieścisłości w ustaleniach faktycznych na prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia i niestwierdzenie błędnych ustaleń mogących rzutować na zasadność zapadłego orzeczenia.</p>	
--	--

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>o.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>o.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zasadniczo utrzymaniu podlegało skazanie za czyn przypisany oskarżonemu w pkt I zaskarżonego wyroku, za wyjątkiem dwóch zmienionych okoliczności, opisanych poniżej w tabeli „Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji”.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, wbrew temu co twierdził skarżący, wina i okoliczności przestępstwa przypisanego oskarżonemu R. O., nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem udaremnił zaspokojenie wierzyciela skoro ukrywał jedyny wartościowy składnik swego majątku, objęty postępowaniem egzekucyjnym, czynił to umyślnie i celowo. Tym samym wypełnił wszystkie znamiona występku z art. 300 § 2 kk.</p> <p>W ocenie Sądu odwoławczego kara orzeczona w zaskarżonym wyroku wobec oskarżonego za przypisane</p>	

<p>mu przestępstwo, jest wyważona i nie cechuje jej rażąca surowość. Sąd Rejonowy wystarczająco przedstawił okoliczności jakie uwzględnił przy jej kształtowaniu. Okoliczność, że na skutek złożonej apelacji została wyłączona jedna z czynności sprawczych zarzucanych oskarżonemu oraz inaczej przyjęto czas popełnienia przestępstwa, nie zmienia charakteru tego przestępstwa i tym samym nie zmniejsza społecznej szkodliwości tego czynu.</p> <p>Uwzględniając powyższe, w wyżej wskazanym zakresie utrzymano zaskarżony wyrok w mocy.</p>	
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>0.0.1 Wyrok Sądu I instancji został zmieniony w punkcie I w ten sposób, że w opisie czynu przypisanego przyjęto, iż obejmował on okres od dnia 18 sierpnia 2015 r. do dnia 23 czerwca 2016 r. oraz, że czyn oskarżonego polegał na ukrywaniu wózka widłowego (...).</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Powodem dokonanej zmiany była dostrzeżona w toku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia konieczność doprecyzowania opisu czynu przypisanego podsądnemu w zakresie okresu działania oskarżonego, bo nie został przez Sąd Rejonowy wskazany moment końcowy zachowań sprawcy, a było to w pełni możliwe na podstawie poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Konieczna również stała się zmiana wyroku poprzez prawidłowe wskazanie czynności sprawczej R. O. polegającej na ukrywaniu wózka widłowego (...). Sąd Okręgowy wyeliminował zatem wskazanie, że czyn oskarżonego polegał też na usunięciu rzeczowego wózka widłowego.</p>	

<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>	

1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	Wobec stwierdzenia, że postępowanie odwoławcze nie dostarczyło podstaw do dalszej ingerencji w zaskarżony wyrok, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	<p>Działając w oparciu o art. 636 § 1 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu za postępowanie odwoławcze. W ich skład wchodzi ryczałt za doręczenia w kwocie 20 złotych orzeczony na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 663) i opłata za II instancję w kwocie 200 złotych, którą wymierzono na podstawie art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).</p>

7. PODPIS

Hanna Bartkowiak